

Moció que presenta el Grup Municipal Socialista de l'Ajuntament de Sant Mateu perquè siga tractada en un pròxim Ple Municipal.

Pròxima ja a aprovar-se la Llei de la Memòria Històrica, ja en el tràmit parlamentari del Senat i abans que s'haja de fer per obligació legal, el nostre Grup Municipal voldria que el Ple de l'Ajuntament de Sant Mateu ho aprovara per lliure voluntat i no per imperatiu legal. Per això demanem un acte de reflexió al Grup Popular i, en concret, al Sr. Alcalde a qui li recordem, respectuosament, que ell sempre parla del seu tarannà democràtic i liberal.

La passada legislatura, este Grup Municipal Socialista va presentar la moció perquè es canviara el nom del Col·legi Públic, actualment anomenat "Calvo Sotelo". La proposta que llavors vam fer era la del poeta castellonec, Miquel Peris i Segarra (Castelló 1917 -1982) l'obra poètica del qual va produir-se en la fosca nit del temps de persecució de la dictadura contra la nostra llengua i la nostra identitat col·lectiva. Bona prova d'això van ser l'edició per la Societat Castellonenca de Cultura de la seua Obra Completa (1981), societat a la qual recordem que el nostre Ajuntament li va concedir la Distinció Cultural.

Però, Miquel Peris no va ser només un poeta. També va ser mestre a Sant Mateu, durant més de 15 anys. Un mestre renovador de la pedagogia i la didàctica, Miquel Peris i Segarra, don Miguel, era un home molt avançat al seu temps, només cal recordar el que ara és un fet normal però que no ho era llavors, no ho era fa més de 25 anys... classes en valencià i de valencià, excursions per la natura per al coneixement del medi, igualtat de tracte entre els xiquets i les xiquetes, pràctiques de l'esport, estades a l'aire lliure, música a l'escola, cançoners i refraners populars...etc.

Llavors, Sr. Alcalde, el seu Grup Municipal Popular no va creure que don Miguel tinguera el mèrit suficient com per dedicar-li l'Escola. No devien de pensar el mateix l'Alcalde de Castelló, també del Partit Popular, quan el va anomenar Fill Predilecte de la ciutat, on a més li van dedicar un carrer. I, tampoc, devia pensar el mateix el Molt Honorable Sr. President de la Generalitat, també del Partit Popular –li ho recordem- quan li va dedicar el nom de l'Institut d'Ensenyament Secundari, Miquel Peris i Segarra, a Castelló de la Plana i un altre a Borriana.

En tenia de mèrits don José Calvo Sotelo? Polític que, ni havia estat mai a Sant Mateu i difícilment devia haver-ne sentit parlar del nostre poble, gallec com era i resident a Madrid. Quins mèrits? Director general i ministre durant la dictadura de Primo de Rivera, no va saber acceptar el veredict de les urnes, la sagrada voluntat de la democràcia i, l'endemà d'instaurada la constitucional II República espanyola, va prendre el camí de l'exili a Portugal. Amnistià per mateixa II República, que ell tan avorria i combatia, va poder tornar a Espanya per a fundar el partit del "*Bloque Nacional*" fins el seu dissortat assassinat el 13 de juliol de 1936, fet que va precipitar l'*Alzamiento Nacional* del 18 de juliol de 1936.

Però no, no venim ací a parlar d'en Miquel Peris, don Miguel, ni de don José Calvo Sotelo.

La nostra proposta és més conciliadora, més arrelada a la història de les escoles, volem retornar-li el nom amb què van ser creades.

Escorcollant papers i refrescant la memòria encara viva, els més vells i no tan vells se'n recorden del nom originari. "Escoles Lluís Vives".

Esta és la nostra proposta, retornar el nom que havia tingut l'escola en un principi, Grup Escolar Lluís Vives.

Lluís Vives" (València 1492-Brugges 1540), savi i insigne humanista valencià de la pròdiga lliberalitat del qual no cal parlar-ne, perquè de tots és ben coneguda. La ciutat de València – també del Partit Popular- ha editat diversos llibres seus, li ha dedicat un carrer i l'Institut més antic de la ciutat du el seu nom... "el Lluís Vives". Les seues obres completes han sigut editades pel Consell Valencià de Cultura, institució de la Generalitat –també governada pel Partit Popular- que fa poques setmanes ens visitaren amb D. Santiago Grisolia al capdavant. I la figura emblemàtica, ben pensant i intel·lectual de Lluís Vives presidix el clàustre de la Universitat de València, les perxades de la qual amortiguaren de jove els passos del Sr. Alcalde quan anava a matriular-se al Rectorat.

Ell mateix, el nostre Lluís Vives, sempre parlava de la seua terra, del seu regne vell "terra tan bella que no hi ha cap època de l'any en què els prats i abundosos arbres no estiguen coberts i pintats amb fullatge, verdor i varietat de colors" (Somni d'Escipió). Acabats els estudis a París, va assentar-se a Brugges (Bèlgica) i va ser director del Col·legi Trilingüe de la Universitat de Lovaina, on va fer-se amic de l'erudit Adrià d'Utrecht, posteriorment bisbe de Tortosa i futur papa Adrià VI. És per privilegi d'este papa que els bisbes de Tortosa en comptes de lluir el color morat episcopal duen el color porpra cardenalici.

A la mort de Nebrija, autor de la primera gramàtica del castellà, la Universitat d'Alcalá d'Henares (1522) li va oferir la càtedra d'Humanitats, però la temor a la Santa Inquisició, no només perquè els seus pares havien sigut jueus, sinó perquè a sa pobra mare, Blanquina March, la Inquisició la va jutjar després de morta –acusada de ser jueva- i van cremar el seu cadàver en un Auto de Fe, a l'actual plaça del Patriarca Ribera de la ciutat de València.

L'altre gran amic seu, sant Tomàs Moro, canceller del rei d'Anglaterra Enric VIII, havia sigut condemnat al cadafal per oposar-se al divorci del rei de la seua legítima esposa Caterina d'Aragó, filla dels Reis Catòlics, i Lluís Vives escriu al rei un memorial de súplica –model de la futura diplomàcia vaticanista- pel seu amic a qui no va lograr salvar-lo de la decapitació. El rei com a resposta li va llevar la paga i el deixà en la misèria. Lluny d'acobardar-se, escriu el seu gran tractat "Sobre la concòrdia i la discòrdia del gènere humà". I l'altre tractat- el primer del món sobre la justícia social –*Sobre l'auxili als pobres*- com a reflexió sobre la fam que patia i la misèria que sofria.

I, per si n'hi havia dubtes, escriu i dedica al Gran Inquisidor d'Espanya l'opuscle *Sobre la pacificació*. Quedaven clars amb això els valors que el nostre humanista Lluís Vives defenia, la llibertat, la pau, la justícia social i la solidaritat...

Dubteu encara de perquè la II República Constitucional Espanyola va dedicar a Lluís Vives les Escoles de Sant Mateu?

Sant Mateu, 22 de novembre de 2007

La portaveu del Grup Municipal Socialista

Ana Besalduch